NORAKSTS
Lieta Nr. A 42577507
A 3412-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 28.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējam *M.B.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,

atklātā tiesas sēdē 2008.gada 14.augustā Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.B.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 12.jūlija lēmuma Nr. 1546 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 14.augustā saņemts *M.B.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums (reģistrācijas Nr.12194) par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2007.gada 12.jūlija lēmuma Nr.1546 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

2007.gada 16.augustā Administratīvās rajona tiesas tiesnese pieņēma lēmumu par pieteikuma pieņemšanu un administratīvās lietas ierosināšanu.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2007.gada 26.aprīlī, plkst.19:40, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 1.bataljona 5.rotas kārtībnieks *G.K.* (turpmāk – policijas inspektors) pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 290037, par to, ka pieteicējs 2007.gada 26.aprīlī plkst.19:40, Rīgā, pie Bābelītes ezera ar transportlīdzekli BMW X3, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, kas nebija ceļa uzturēšanas un komunālo dienestu transportlīdzeklis, neapkalpoja uzņēmumus, neveica ar īpašumu saistītus apsaimniekošanas darbus, pārvietojās pa Pakalnieša ielai pieguļošajiem apstādījumiem apmēram 300 metrus no Pakalnieša ielas braucamās daļas un apmēram 50 metru attālumā no Bābelītes ezera.

[2.2] 2007.gada 19.jūnijā, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{7}panta 8.daļu

pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA290037, un pieteicēja klātbūtnē, nolēma piemērot viņam naudas sodu 40 latu apmērā.

[2.3] 2007.gada 14.jūnijā pieteicējs apstrīdēja augstāk minēto lēmumu atbildētājam.

[2.4] Ar atbildētāja Lēmumu pieteicēja sūdzība tika noraidīta kā nepamatota un pieņemtais lēmums tika atstāts spēkā negrozīts.

[3] Uzskatot atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs nav ņēmis vērā protokolam pievienoto pieteicēja paskaidrojumu.

[3.2] Pieteicējs apšauba policijas inspektora kompetenci traktēt Ceļu satiksmes noteikumus un tiesības izrakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu.

[3.3] Pieteicējs izsaka sašutumu par policijas ekipāžas attieksmi brīdī, kad ticis aizturēts uz laiku, kas tuvojies vienai stundai.

[3.4] Pieteicējs nepiekrīt, ka viņa rīcība tikusi traktēta kā Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums pēc būtības, jo pieteicējs nav pārkāpis nevienu no minēto noteikumu punktiem.

[3.5] Pieteicējs norāda, ka viņam pat nav bijis nodoma pārkāpt Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas būtu izpaudusies kā tīša un apzināta rīcība. Nebija nekādu aizlieguma zīmju. Ceļš vizuāli ne ar ko nav atšķīries no blakus esošajiem ceļiem uz privātmājām vai jebkura cita ielas posma bez asfalta seguma.

Kad pieteicējs konstatējis, ka iebraucis nepareizi (jo bija konkrēts nokļūšanas mērķis minētā ezera rajonā), griezies atpakaļ, lai meklētu pareizo ceļu, bet šajā brīdī ticis aizturēts.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 17.septembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi.

Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs pilnībā neatzīst pieteikumu un pamato to ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs savu pieteikumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietas materiālus kopumā un uzklausot administratīvā procesa dalībniekus, tiesa secina, ka atbildētāja Lēmums ir atceļams turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Administratīvā procesa likuma 103.pantā citastarp ir noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[8] Saskaņā ar LAPK *(šeit un turpmāk - redakcija, kas stājās spēkā 2005.gada 15.aprīlī)* 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Ņemot vērā citētajā tiesību normā noteikto, spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē sekojošus lietas faktiskos apstākļus.

[9.1] 2007.gada 26.aprīlī, plkst. 19:40, policijas inspektors *G.K.* pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PA 290037, par to, ka viņš, plkst. 19:40, Rīgā, pie Bābelītes ezera ar transportlīdzekli BMW X3, ar valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, kas nebija ceļa uzturēšanas un komunālo dienestu transportlīdzeklis, neapkalpoja uzņēmumus, neveica ar īpašumu saistītu apsaimniekošanas darbus, pārvietojās pa Pakalnieša ielai piegulošajiem apstādījumiem apmēram 300 metrus no Pakalnieša ielas braucamās daļas un apmēram 50 metru attālumā no Bābelītes ezera. Pieteicējs no paraksta un iepazīšanās ar protokolu atteicies. (lietas lapa 7)

[9.2] Protokolam pievienots pieteicēja paskaidrojums, kurā pieteicējs norādījis, ka nolēmis iegriezties uz mazāk svarīgas nozīmes ceļa, lai tuvāk iepazītu šo Rīgas pilsētas daļu, jo nekad agrāk šeit nebija bijis. Ņemot vērā, ka pirms šī ceļa nekādu ceļa zīmju, kas aizliegtu uz to nogriezties, nebija, tad pieteicējs droši devies nodomātajā virzienā. Tomēr, brīdī, kad saprata, ka ceļam nav izbraukšanas iespēju, griezies atpakaļ, lai atgrieztos uz galvenā ceļa. Braucot galvenā ceļa virzienā, pieteicēju apturēja policijas inspektors. Tikai pēc uzstājīgas jautāšanas pieteicējam tika izskaidrots apturēšanas iemesls, paskaidrojot, ka šajā vietā nav atļauts braukt ar transportlīdzekļiem. Pieteicējs šādam paskaidrojumam nepiekrīt, jo pirms nogriešanās uz šo ceļu nekādas aizlieguma zīmes, kas neļautu braukt, nebija uzstādītas. (lietas lapa 31)

[9.3] Policijas inspektora *G.K.* 2007.gada 26.aprīļa dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka patrulējot pa teritoriju kopā ar policijas darbiniekiem *R.S.* un *J.B.* plkst. 19.35 braukuši pa Pakalnieša ielu un aiz Jaunajiem Ebreju kapiem pamanījuši melnu transportlīdzekli BMW X3, kas braukāja pa apstādījumiem un vietu, kur tas nav atļauts (nav paredzēta transportlīdzekļu kustībai). Piebraucot tuvāk izkāpis ārā un ar rokas žestu apturējis minēto transportlīdzekli, piegājis pie vadītāja, stādījies priekšā, palūdzis dokumentus, kā arī izskaidrojis pārkāpuma būtību.

Vadītājs atteicās uzrādīt dokumentus un draudēja ar augstākstāvošām amatpersonām. Paskaidrojot vadītājam, ka par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām ir paredzēta atbildība, vadītājs iedeva dokumentus. Vadītājam tika paskaidrots, ka tiks sastādīts protokols un, lai viņš uzgaida transportlīdzeklī. Vadītājs šo lūgumu ignorēja izkāpdams no transportlīdzekļa un sakot, ka ne par kādiem administratīvajiem pārkāpumiem viņš atbildību nenesīs un, ka protokols vienalga tiks anulēts. Vadītājs protokolu parakstīt atteicās. (lietas lapa 30)

[9.4] 2007.gada 14.maijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks saskaņā ar LAPK 149.^{7}panta 8.daļu, pieteicēja klātbūtnē, pieņēma lēmumu Nr.050/PA290037 piemērot pieteicējam naudas sodu 40 latu apmērā. (lietas lapa 36)

[9.5] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to 2007.gada 13.jūnijā apstrīdēja atbildētājam.

Pieteicējs norāda, ka nav ņemts vērā protokolam pievienotais pieteicēja paskaidrojums; apšauba patruļpolicijas kompetenci traktēt ceļu satiksmes noteikumus un tiesības izrakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu; izsaka sašutumu par policijas ekipāžas attieksmi brīdī, kad ticis aizturēts uz laiku kas tuvojies vienai stundai; nepiekrīt tam, ka viņa rīcība tikusi traktēta kā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums pēc būtības, jo nav pārkāpis nevienu no minēto noteikumu punktiem; viņam pat nav bijis nodoma pārkāpt Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas būtu izpaudusies kā tīša un apzināta rīcība. Nebija nekādu aizlieguma zīmju. Ceļš vizuāli ne ar ko nav atšķīries no blakus esošajiem ceļiem uz privātmājām vai jebkuras citas ielas posma bez asfalta seguma. Kad konstatējis, ka iebraucis nepareizi (jo bija konkrēts nokļūšanas mērķis minētā ezera rajonā), griezies atpakaļ, lai meklētu pareizo ceļu, bet šajā brīdī ticis aizturēts.

Iesniegumam pievienotas četras fotogrāfijas uz vienas lapas, kurās redzams mazāksvarīgs ceļš, kas krustojas ar Pakalnieša ielu. (lietas lapa 9-12)

[9.6] Izskatot pieteicēja 2007.gada 13.jūnija apstrīdēšanas iesniegumu, atbildētājs ir veicis pārkāpuma izdarīšanas vietas apskati, kas fiksēta fotogrāfijās. (lietas lapa 39-42)

[9.7] Papildus pieņemti dienesta ziņojumi no policijas inspektoriem.

[9.7.1] Policijas inspektors *R.S.* savā 2007.gada 28.jūnija dienesta ziņojumā paskaidro, ka pieteicēja automašīna braukusi pa meža ceļu Bābelītes ezera virzienā, bet pēc brīža braukusi jau atpakaļ. Protokolu parakstīt pieteicējs esot atteicies. (lietas lapa 44)

[9.7.2] Policijas inspektors *J.B.* savā 2007.gada 28.jūnija dienesta ziņojumā paskaidro, ka gar Bābelītes ezera krastu, apmēram 10 -15 metru attālumā no ūdens, braukājusi pieteicēja automašīna. Policijas inspektori nolēmuši to apturēt. Tanī brīdī pieteicēja automašīna jau braukusi pa atpūtas zonu, kur atradās atpūtnieki ar bērniem.

Automašīna tika apturēta, tad no tās strauji izleca pieteicējs un apgalvoja, ka neko nav pārkāpis. Pieteicējam tika izskaidrots pārkāpums, bet pieteicējs apgalvoja, ka neko nav pārkāpis un protokolu neparakstīs. (lietas lapa 45)

[9.7.3] Policijas inspektors *G.K.* savā 2007.gada 28.jūnija dienesta ziņojumā paskaidro, ka braucot pa Pakalnieša ielu pamanījis BMW X3, kas brauca Bābelītes ezera virzienā un nolēmuši to apturēt. Sekojot tai, tā lielā ātrumā aizbrauca ezera virzienā, pie volejbola laukuma un atpūtas soliņiem, kuri atrodas apmēram 20 metru

attālumā no ezera. Piebraucot tuvāk minētais transportlīdzeklis jau brauca atpakaļ no ezera puses pāri pakalnam, kur arī tika apturēts. Pirms protokola sastādīšanas iedevis pieteicējam paskaidrojumu veidlapu. Protokolu sastādījis aptuveni 15 minūšu laikā, bet apmēram 20 minūtes pēc tā sastādīšanas gaidījis, kamēr paskaidrojumu uzrakstīs pieteicējs. (lietas lapa 46)

[9.8] Saviem 2007.gada 28.jūnija dienesta ziņojumiem policijas inspektori pievienojuši divas fotogrāfijas, kuras nofotografējuši pārkāpuma fiksēšanas brīdī un kurās redzams transportlīdzeklis BMW X3, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, kā arī minētā transportlīdzekļa apturēšanas vieta. (lietas lapa 47)

[9.9] Ar atbildētāja Lēmumu pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums tika noraidīts, bet Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2007.gada 14.maija lēmums tika atstāts negrozīts. (lietas lapa 48-51)

[10] Lietā nav strīda par to, ka 2007.gada 26.aprīlī plkst. 19:40 pieteicējs vadīja automašīnu BMW X3, ar valsts numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, pa Bābelītes ezera apkārtni.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ar savām darbībām ir izdarījis LAPK 149.^{7}panta 8.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmo un otro daļu, iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu un iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[12] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, [..] citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokols par administratīvo pārkāpumu (lietas lapa 7), pieteicēja paskaidrojumi, policijas inspektoru dienesta ziņojumi (lietas lapa 30; 44-47) un pieteicēja tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi, kā arī lietā esošās pārkāpuma fiksēšanas vietas fotogrāfijas.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[13] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējam ir piemērots administratīvais sods 40 latu apmērā par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.[7]panta 8.daļā, proti, par braukšanu pa apstādījumiem.

Saskaņā ar LAPK 149.[7]panta 8.daļu par braukšanu pa ietvēm, gājēju ceļiem, velosipēdu ceļiem vai citām vietām (sadalošām joslām, ceļa nomalēm, apstādījumiem u.tml.), kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai transportlīdzekļu vadītājam piemēro naudas sodu 40 latu apmērā.

[14] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Savukārt minētā panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvā atbildība iestājas, ja par šiem pārkāpumiem pēc to rakstura saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem nav paredzēta kriminālatbildība.

No iepriekš minētās administratīvā pārkāpuma definīcijas izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas darbībās. Tādējādi darbība var tikt uzskatīta par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība. *(sal.sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-497 [8] punktu).*

Tādejādi, lai pieteicējam piemērotu administratīvo sodu par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[7]panta 8.daļā ir jākonstatē šajā pantā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[15] Izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja darbībās nav konstatējams LAPK 149.[7]panta 8.daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[16] Pieteicējs norāda, ka nepiekrīt, ka viņa rīcība tikusi traktēta kā Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums pēc būtības, jo nav pārkāpis nevienu no minēto noteikumu prasībām.

Pieteicējam nav bijis nodoms pārkāpt Ceļu satiksmes noteikumus, kas būtu izpaudusies kā tīša un apzināta rīcība. Pieteicējs rīkojies pēc labākās sirdsapziņas un, ņemot vērā, ka nav labi pārzinājis attiecīgo apvidu, vadījies pēc ceļa zīmēm, proti, ja nav uzstādīta aizlieguma zīme, kas informētu par „aizliegumu" iebraukt attiecīgajā ceļā, braukšana ir atļauta, jo īpaši tāpēc, ka ceļš minētajā datumā bijis

lieliskā braukšanas kvalitātē un vizuāli ne ar ko nav atšķīries no, piemēram, blakus esošajiem ceļiem uz privātmājām vai jebkuras citas ielas posma bez asfalta seguma, kādu Rīgā ir pietiekoši daudz (piem.: Rencēnu iela, Mazā Bolderājas iela u.c.). Vēl jo vairāk, kad pieteicējs konstatējis, ka iebraucis nepareizi (jo bija konkrēts nokļūšanas mērķis minētā ezera rajonā), griezās atpakaļ, lai meklētu pareizo ceļu, bet šajā brīdī ticis aizturēts. Šajā gadījumā pieteicējs uzskata, ka attiecīgais informatīvo norāžu un/vai kustību ierobežojošu ietaišu trūkums ir bijis maldinošs, kā rezultātā cietis pieteicējs, kam ir pamatotas šaubas uzskatīt, ka situācija ir vairāk nekā divdomīga.

Pieteicējs norāda, ka no augstāk izklāstītiem apstākļiem redzams, ka viņam nebija nodoma pārkāpt Ceļu satiksmes noteikumus, jo izvērtējot minētos argumentus un pievienotās fotogrāfijas, pieteicēja rīcība nav traktējama kā Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums.

Pieteicējs nepiekrīt, ka viņš ir braukājis pa apstādījumiem, kā arī nepiekrīt atbildētāja apgalvojumam, ka vieta, kur braucis nav uzskatāma par ceļu.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka šādus paskaidrojumus pieteicējs ir sniedzis ja sākotnēji 2007.gada 26.aprīlī, kad tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, gan arī iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumu augstākā iestādē, kā arī iesniedzot pieteikumu tiesā un sniedzot paskaidrojumus tiesas sēdē.

[17] Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa konstatē, ka pieteicējs nav varējis apzināties, ka iespējams pārkāpj Ceļu satiksmes noteikumu prasības un brauc pa tādu teritoriju, kur transportlīdzekļu braukšana nav atļauta. Minēto secinājumu tiesa pamato ar šādiem apsvērumiem.

[17.1] No lietā esošajām fotogrāfijām nepārprotami ir secināms, ka pieteicējs braucis pa iebraukātu zemes ceļu kokiem apaugušā teritorijā. Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem un tiesas sēdē pieteicēja un atbildētāja pilnvarotā pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem, pirms nogriešanās uz minēto ceļu neatrodas ceļa zīmes, kas norādītu, ka šajā vietā iebraukt vai braukt aizliegts.

[17.2] Kā izriet no LAPK 149.^{7}panta 8.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva definīcijas, pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par braukāšanu pa apstādījumiem (minētais norādīts arī administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA 290037 un lēmumā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības Nr. 050/PA 290037, kā arī atbildētāja Lēmumā).

Rīgas domes 1999.gada 21.jūnija saistošajos noteikumos Nr.38 (turpmāk – Saistošie noteikumi), kas bija spēkā arī pārkāpuma izdarīšanas brīdī un ir spēkā arī šobrīd, ir definēts apstādījumu jēdziens, proti, apstādījumi ir visas ar augiem apaudzētas un koptas platības, kurās neiegūst augu produkciju pārtikai, koksni, grieztus ziedus un citu produkciju. Apstādījumi ietver parkus, dārzus, košumdārzus, skvērus, bulvārus, alejas, kapsētas, nogāžu nostiprinājumus u.c. Apstādījumos ir koki, krūmi, vīteņaugi, puķu stādījumi, zālieni, ceļi, ūdenstilpnes, takas, laukumi ar dārza mēbelēm un ierīcēm, celtnes apstādījumu apkopei u.c.

No minētās definīcijas secināms, ka apstādījumi ir ar kokiem apaudzētas un koptas platības, kurās ir koki, krūmi, vīteņaugi, puķu stādījumi, zālieni, ceļi, ūdenstilpnes, takas, laukumi ar dārza mēbelēm un ierīcēm, celtnes apstādījumu apkopei u.c.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka teritorijā pie Bābelītes ezera atrodas koki, krūmi, zālieni, ceļi, ūdenstilpne, kā arī takas un laukumi ar dārza mēbelēm un ierīcēm (lietas materiālos minētās atpūtas vietas). Tomēr, no lietā esošajām fotogrāfijām tiesa konstatē, ka teritoriju, kur pieteicējs nogriezās uz iebraukāto zemes ceļu nevar uzskatīt par koptu, proti, kā liecina fotogrāfijas, minētā teritorija ir aizaugusi ar krūmiem, turklāt arī vispārīgi teritorija vizuāli nav uztverama kā kopta teritorija, kas varētu radīt pamatotas šaubas par to, vai pa šo teritoriju var braukt.

Tādējādi, tiesa secina, ka formāli minētā teritorija iespējams ir atzīstama par apstādījumiem, tomēr, tiesas ieskatā, gadījumā, ja minētā teritorija tiek uzskatīta par apstādījumiem, tam ir jābūt skaidri un nepārprotami saprotamam ikvienai personai, proti, minētajai teritorijai ir jābūt vai nu norobežotai, proti, ar apmalīti vai kādu nožogojumu, vai arī redzamā vietā ir jābūt uzstādītām informatīva rakstura zīmēm par teritorijas statusu vai ceļa zīmēm, kas norādītu, ka minētajā vietā iebraukt vai braukt aizliegts.

[17.3] Tiesas ieskatā, nav pieļaujamas situācijas, kad persona, pārvietoties pa pilsētas teritoriju, tajā skaitā iebraukātiem zemes ceļiem, neapzināti pārkāpj tiesību normu prasības un tiek saukta pie administratīvās atbildības.

[17.4] Izvērtējot konkrēto gadījumu, tiesa secina, ka pieteicējam varēja rasties tiesiskā paļāvība, ka viņš nepārkāpj Ceļu satiksmes noteikumu prasības, jo brauc pa iebraukātu zemes ceļu, pirms kura nav uzstādītas nekās ne informatīva rakstura zīmes, ne arī aizlieguma ceļa zīmes. Tādējādi, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja tiesiskā paļāvība ir aizsargājama.

Šādu secinājumu apstiprina arī atbildētāja pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdē norādītais, ka pirms nogriešanās uz minēto ceļu nav uzstādītas nekādas ceļa zīmes, kā arī atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē izteiktais apsvērums, ka pa minēto zemes ceļu pie Bābelītes ezera ļoti bieži braukā transportlīdzekļi.

[17.5] Turklāt, tiesa konstatē, ka atbildētājs ne Lēmumā, ne savos rakstveida paskaidrojumos nav norādījis, kā arī atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē savos paskaidrojumos nevarēja norādīt uz jebkādiem pierādījumiem, kas varētu apstiprināt, ka pieteicējs zināja, vai viņam vajadzēja zināt, ka viņš brauc pa apstādījumiem.

[18] Konkrētajā gadījumā, lai atzītu, ka personas darbībās ir LAPK 149.^{7}panta 8.daļā norādītais administratīvā pārkāpuma sastāvs ir jākonstatē, ka persona ir tieši vēlējusies izdarīt darbības, kas veido administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi (atstājusi ceļu satiksmes negadījuma vietu). Proti, persona ir apzinājusies, ka teritorija, pa kuru tā pārvietojas ar transportlīdzekli ir apstādījumi un persona apzināti braukā pa apstādījumiem.

Līdz ar to LAPK 149.^{7}panta 8.daļā norādītā administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms attiecībā uz personas veicamajām darbībām. Respektīvi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{7}panta 8.daļu, ir jākonstatē, ka persona apzinājusies, ka braukā pa apstādījumiem un ar nodomu to ir darījusi.

Kā jau tiesa iepriekš konstatējusi, pieteicējs nevarēja apzināties un kā izriet no lietas materiāliem arī neapzinājās, ka viņš brauc pa apstādījumiem.

Tā kā LAPK 149.[7]panta 8.daļā norādīto administratīvo pārkāpumu persona var izdarīt tikai ar nodomu, tad tiesa pieteicēja darbībās nekonstatē šī administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi – vainojamu darbību, kas ir veikta ar nodomu.

[19] Pie šādiem apstākļiem pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par prettiesisku administratīvo aktu, jo atbildētājs ir kļūdījies materiālo tiesību normu piemērošanā. Līdz ar to pieteicēja pieteikums par tā atcelšanu ir pamatots un apmierināms.

[20] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tā kā pieteicēja darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, tad lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, 253. panta pirmo daļu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

M.B. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 12.jūlija lēmuma Nr. 1546 atcelšanu apmierināt.

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 12.jūlija lēmuma Nr.1546 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2008. gada 28.augustā.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 28.augustā.